Käre broder;

Ditt, på sin tid, efterlängtade bref har jag tagit emot och manad att af ditt deri framställda välvilliga anbud om någon försträckning uttala min hjertliga tacksamhet för denna förekommande omtanke, hvaraf jag, tyvärr, visst icke gjort mig förtjent.

Sedan du nu afslagit min proposition, har, till all lycka, ett af mina härvarande syskon, snällt nog, bisprungit mig med att till sig lösa den mig vid arfskiftet efter vår Mamma tillfallna sjundedel af Udden – till hvars bibehållande i längden jag, för öfrigt, redan vid skiftet antydde min oförmåga – och är min ekonomiska horizont således derigenom uppklarnad.

Skulle i min correspondance härom något hafva misshagat dig, anhåller jag på det uppriktigaste, att du ville vid bedömandet af densamma såsom urskuldande factor medtaga min kända ringa fallenhet för affärer – och var mitt förslag just grundadt på min stora fruktan för skuldsättning hvartill jag kunnat bereda mig utväg genom ytterligare inteckningande af mitt lilla hus vid Storgatan, men för hvilket Mamma särskildt bad mig fly, då hon en gång så osägligt ömmande räddade mig från det bråddjup, min obetänk-

samhet öppnat för mig. -

Priset kunde naturligtvis ej för mig vara hufvudsak, hvilket jag bjöd till att låta förstå, snarare låg der måhända hos mig, i min kanske för dina ögon något påträngande formulering, en känsla, att jag liksom ej nändes, med min lilla andel ~~betungande~~ realiserande, betunga en relativt mindre bemedlad intressent - ehuruväl jag anser, för den som ej oundgängligen behöfver det lilla kapitalet, penningplaceringen vara god; sådant är ju likväl en smaksak.

För din vänliga nyårshelsning får jag särskildt tacka under uttryck af mina önskningar om lycka och framgång åt dig ej mindre i anledning af det nu började nya året än äfven af det nya åldersår, hvari du inträdt.

Får jag någon gång uträtta något åt dig eller i min ringa mån göra dig någon tjenst i min väg, blifver det mig kärt, och ville jag bemöda mig att motsvara förtroendet.

Till sist en ursäkt att jag så här plottrat och trättat med mina detaljer.

Din tillgifne bror och vän
Paul David

Storgatan den 11/1 83.

Stockholm 19/1.1883.–

Min kära broder,

Hur skall jag kunna tacka för det i dag erhållna uttryck af ett kärleksfullt och till uppoffringar beredt broderhjerta. Och huru har du ej läkt i min själ!

Den stora gåfvan kan jag dock ej mottaga.

Själfva förutsättningen har, som du af mitt sista bref funnit, bortfallit, emedan jag redan sålt min del, hvilket äfven, för mig, innebär ett litet ekonomiskt oberoende under de närmaste åren, och något derutöfver är för mig hvarken nyttigt, ej heller far jag derefter.

Brodren Gustaf har öfvertagit min lott, naturligtvis främst af välvilja och dernäst derföre, att han ansåg sig ej kunna förlora derved – och jag vill fullt uppriktigt nämna, att jag, ehuru Gustaf yrkade derpå, ej kunde förmå mig att af honom mottaga mer än 10,000 kronor.

Om i framtiden kom ju ingen olycka – skulle ditt arbete allt fort krönas med framgång och mitt blifva resultatlöst, och jag då ej förverkat ditt deltagande, så – – – – –

Än en gång Hildas och mina hjertligaste tacksägelser och våra helsningar till de dina.

Din tacksamma och tillgifne vän och broder

Paul David N. G.